

«АЛЕЯ МЕНГІРІВ»

маршрут №4

З настанням вихідних днів, втомившись від міського шуму та метушні, хочеться порадувати свою душу красою та благодаттю. А де можна отримати найбільшу естетичну насолоду, як не в природі?.. За 60 кілометрів від Кропивницького розміщене мальовниче село Нечайвка, Компаніївської територіальної громади. Маршрут являє собою подорож через зупинки: музей Юрія Яновського – урочище Перелосне – Ракова криниця – Льох - Межові камені – Чортова печера.

Маршрут: Компаніївка – Нечайвка

Відстань: - 60 км. (маршрут протяжністю 15 км.)

Послуги: ознайомлення з історичними місцями; спілкування з природою; оздоровлення .

«Музей Юрія Яновського»

зупинка I

Окрасою села є музей відомого українського письменника Юрія Івановича Яновського. В музеї можна замовити як оглядові, так і тематичні екскурсії, що стосуються життя та творчості письменника.

«урочище Перелосне»

зупинка II

розташоване на річці Сугоклея, такий собі перехід через річку у брід

«Ракова криниця»

зупинка III

У старій Нечайївці, хоча й стояла вона на річці, питну воду дуже цінували — з волі пана село постало на кам'янистому правому березі Сугаклею. З питною водою було сутужно — одна криниця (ще козацьких часів!) була на східній околиці села, інша — у тодішньому центрі, біля панського маєтку та волосної управи. Більшість селян худобу напували з річки, а воду для власних потреб брали з копанок.

Якось на весняного Миколи прибився до села один чоловік. Дід Рак (так його звали), хоча й мав більше семи десятків літ, був ще міцним, як дуб: у свої роки завиграшки міг гнути залізні підкови й піднімати багато пудові мішки зі збіжжям. Говорили люди, що в минулому був він у гайдамаках, знав і козаччину, побував за Дунаєм і в Сибіру. Місцеві жителі побоювалися його: баби казали, що він був характерником-ворожбitem. Чи це так було, чи ні, тепер уже ніхто не скаже. Збудував він собі одиноку хижу понад берегом річки. Жив із того, що наймався пасти вівці в місцевих багатіїв.

Усе було б добре, так до криниці з водою було далеко. На Петра й Павла чудувалися селяни — зійшов із глузду старий Рак: ходить балкою з вербовим рогачем. Невдовзі потому на лівобережному крутосхилі викопав Рак криницю. Не йняли віри люди, що в Раковій криниці може бути вода, але вже більше ста п'ятдесяти літ як пішов на той світ старий Рак, а вода в його криниці не убиває ні літньої спеки, ні в лютий мороз. Навіть у найбільшу спеку в ній чиста й прохолодна вода.

«Льох» зупинка IV

Місце, де Сугоклея зустрічається зі своєю лівою притокою Березнегуваткою, місцеві жителі називають **Льохом**. Це – дуже гарна локація для фотосесій та родинного відпочинку. За бажанням, в цьому місці можна замовити рибалку.

«Межові камені» зупинка V

Особливе місце, зважаючи на свою нетиповість для нашої місцевості, займає мегалітична алея, за якою закріпилася місцева назва «Межові Камені». Об'єкт являє собою алею, що утворена 15 парами здебільшого вкопаних в ґрунт або в декількох випадках лежачих безпосередньо на поверхні каменів (чи використаних природних кам'яних виходів), розташованих в одну лінію, протяжністю майже 800 м.

Алея знаходиться на відстані 2,5 км на південнь від південної околиці с. Нечайвка Кропивницького району Кіровоградської області на правому березі р. Саваклей або Сугоклея (басейн р. Інгул) та за 500 м північніше місця впадіння в цю річку її невеликої притоки, яку місцеві мешканці називають Сугоклейчиком. Відповідно сторін світу алея тягнеться з північного сходу в напрямку південного заходу.

Переважна більшість каменів алеї вкопані в ґрунт або знаходяться безпосередньо на поверхні і лише камінь № 25 з пари XIII є виходом гранітного щита, що був використаний будівничими алеї в якості конструктивної частини споруди. Висота наземної частини найвищого вертикально вкопаного каменю алеї складає 1,3 м. Інші камені мегалітичної споруди мають висоту від 0,16 до 0,93 м. Різниця перепаду абсолютних висот найнижчої та найвищої точок алеї складає приблизно 25 м.

Каміння, що використані під час спорудження алеї належить до кам'яних порід місцевого походження. Вага одного з найбільших каменів алеї складає щонайменше 2 т. Складність роботи будівничих полягала не тільки в переміщенні окремих досить важких каменів, але й в дотриманні високої точності спорудження алеї. За результатами точних вимірювань, проведених в 2012 році встановлено, що через усі 15 пар (нині збереглося 13 пар) каменів проходить єдина пряма-вісь.

Недалеко від алеї менгірів виявлено декілька давніх курганних груп та поселень доби бронзи. Вчені припускають, що і менгіри могли встановити у той же період, і вони можуть мати відношення до курганних груп. Найближчі поховання розташовані за 500 метрів від каменів, тому науковці

припускають, що алея менгірів може бути продовженням курганної групи. Це міг бути поховальний коридор для церемонії поховання вождів.

«Чортова печера»
зупинка VI

Неподалік від Межових каменів розміщено грот із загадковою назвою «Чортова печера». Із цим місцем пов'язано багато легенд та переказів, з якими ви можете познайомитись, відвідавши дану локацію.

Контакти: Михайлівська Наталія Іванівна, Viber 067-199-32-72.

Карта маршруту:

